

opusdei.org

Un ventríloc i un pintor expliquen la vida d'en Chiqui

Surt una nova biografia de José María Hernández Garnica per a nens de 9 a 12 anys. En són els autors, un ventríloc, en Xavier Margenat, i un pintor d'art modern, en Pau Morales.

10/12/2019

"Hi ha dues biografies per adults de mossèn Chiqui —tal com es coneix a José María Hernández Garnica—, i fins i tot una auca per als més petits,

però mancava una biografia per a nens de 9 a 12 anys. De fet, hi ha poques biografies de sants o llibres de testimonis de vida cristiana per a aquestes edats", explica en **Xavier Margenat**, escriptor i ventríloc.

Una altra de les motivacions per haver escrit la biografia, comenta en Xavier, va ser descobrir que Hernández Garnica "era una persona molt senzilla, sempre disposada a servir els altres. Pensava sempre en els altres i en portar a terme la missió que Déu li havia encomanat. I, per altra banda, no va perdre el seu sentit de l'humor durant la malaltia i fins als últims moments de la seva vida". I afegeix: "Cal donar a conèixer moltíssims testimonis de vida santa perquè el seu exemple ens pot ajudar molt".

Per a en **Pau Morales**, artista gironí, en el sentit ampli de la paraula, allò que el va animar a participar de la

biografia d'Hernández Garnica amb els seus dibuixos va ser "conèixer la vida d'en Chiqui pel manuscrit d'en Xavier, i quedar admirat. La seva vida era una vida viscuda enmig de la guerra; així i tot, la seva era una feina ben feta arreu del món". El va impactar "la capacitat de mossèn Chiqui d'atendre la labor sacerdotal, estudiar idiomes, engegar mil iniciatives, cercar recursos per dur-les endavant, fer bricolatge... Tot això amb un sol ronyó i bon humor". Grans virtuts humanes, molta humilitat i esperit de servei. Així resumeix en Pau el que va ser mossèn Chiqui.

Un tret distintiu d'aquesta biografia és que ha estat escrita per un ventríloc i un artista. "Sempre s'haurà d'adaptar el continent per fer arribar el contingut als temps sempre canviants", comenta en Pau i comparteix l'opinió "que ara a la gent arribarien més les sèries televisives

de sants que els llibres. Aquest que he il·lustrat m'ha agradat per la concisió, ritme i to positiu".

Aleshores **potser cal posar color a la vida dels sants.** "De fet, diu en Pau, les seves són vides plenes de llum i de color, com deia la cançó. Fa falta mostrar-ho. El llenguatge plàstic també s'ha d'adaptar. A mi m'avorreix una mica l'art sacre gòtic, romànic... gaudeixo més mirant un graffiti o un vídeoclip."

Tindrà raó en Xavier en respondre afirmativament i sense dubtar-ho, a la pregunta **som avorrits explicant la fe?** "Sí. Recordo un sacerdot que deia que quan parlem de Déu no ho podem fer amb un to avorrit i amb cara de patata. Hem de fer-ho amb passió, amb amor, i sovint amb un gran somriure, perquè estem parlant de l'Amor. El Papa Francesc ha insistit molt en aquest tema."

A la mateixa pregunta en Pau Morales respon que la fe "és un tresor que mereix ser tractat amb cura. Hem de fer l'esforç per trencar l'estereotip de cristians grisos... Un company artista que sovint malparla de la religió es va quedar parat quan li vaig dir que jo tenia fe i que mirava de viure l'esperit de l'Opus Dei. Em va dir que no li quadrava amb els colors que tenen les meves obres." Aquesta resposta porta a una pregunta nova. **L'art és millor per explicar la vida d'un sant que una classe de religió?** "Jo faria la classe fent servir l'art com a eina. A mi se m'han quedat gravades unes diapositives que acompanyaven unes classes que em feien a l'escola... tot i que alguna vegada m'havia adormit", diu en Pau.

Una pregunta per a un escriptor-ventríloc i un pintor de molta lluminositat. **Cal trobar noves maneres d'explicar la vida dels**

sants? "De vegades no hem sabut transmetre bé les seves vides. Molts nois i noies es pensen que els sants són persones serioses, tristes i amb una vida avorrida. Ben al contrari, sovint són gent alegre, amb defectes com nosaltres, i amb un exemple de vida que atrau i arrossega. Per això, cal trobar noves maneres per apropar-los i fer-los atractius, amb el llenguatge del jovent d'ara", segons en Xavier. Allò que diu en Pau: "Sempre s'haurà d'adaptar el continent per fer arribar el contingut".

Dos missatges que mossèn Chiqui diria als joves d'avui segons els autors:

*Ànims! Una gran aventura t'espera!
L'aventura més gran que et puguis
imaginar! (Xavier Margenat).*

*Entregar-se no és perdre la llibertat,
sinó donar-li vida fent feliç a molta
gent (Pau Morales)*

Primer capítol de "La història d'en Chiqui"

José María Hernández Garnica, mossèn Chiqui

José María Hernández Garnica, conegut per molts com mn. Chiqui, va néixer a Madrid el 17 de novembre del 1913. Doctor enginyer de Mines, en Ciències Naturals i en Teologia. El 25 de juny del 1944 va rebre l'ordenació sacerdotal esdevenint un dels tres primers sacerdots de la Prelatura de l'Opus Dei. Sant Josepmaria li va encarregar l'impuls de l'apostolat de l'Opus Dei arreu del món.

Hernández Garnica, va viatjar a Barcelona amb vista a l'atenció sacerdotal dels membres de l'Opus Dei que anaven sorgint i fer conèixer aquest camí de santificació en el treball professional i en el

compliment dels deures ordinaris del cristià. Predicà molts cursos de recés espiritual. L'última etapa de la seva vida, greument malalt, va passar-la a Barcelona on morí el 7 de desembre de 1972 i actualment les seves despulles es troben a l'Església de Santa Maria de Montalegre.

Cada any se celebra una missa en sufragi per la seva ànima al voltant de l'aniversari del seu traspàs. Amb ocasió de l'eucaristia en sufragi per l'ànima de Mn. José María Hernández Garnica que anualment se celebra a Montalegre per aquestes dates, enguany es va presentar aquesta nova biografia.

Podeu trobar aquesta biografia en diferents llibreries i també a l'església de Santa Maria de Montalegre, o a través de l'editorial ADADP.

+Info: Bloc José María Hernández Garnica

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/historia-d-en-
chiqui-jose-maria-hernandez-garnica/
\(19/03/2026\)](https://opusdei.org/ca-es/article/historia-d-en-chiqui-jose-maria-hernandez-garnica/)